

en Mand han end er, gaar det vel som med de fleste, at de have ikke saa let ved at komme fra deres Eget. Han har taget en hel Del Planer i den Retning og Projekter med fra sit Ovingenieurkontor til Generaldirektoratet, og han er paa flige Spørgsmaal i dobbelt Forstand Ministerens alter ego. Ministeren ser med hans Bine paa saadanne Forhold. Nu river man en Stump af Ovingenieurens, den nye Generaldirektors, Plan med Broen og Dæmningen, og det kaster man ind her i det Dieblis, da man frygter for, at dette Baneprojekt skal faae en saadan Tilslutning, at den bliver paatrængende overfor Ministeren. Det er den Tanke, der ligger bagved. Ministeren vil nu se at komme bort fra denne Plan, og saa har han faaet nu, hvad han ikke har faaet i 14 Aar: Amtsradaets Billigelse til det, rimeligvis paa den Erklæring, som han jo uforblømt er kommen frem med i Skrivelsen, at han ikke vilde støtte denne Jernbane, og saa har han faaet Baneanlægget der efter Ovingenieurens gamle Tegning til at udmunde netop paa de Steder, altsaa ved Koster, saaledes at den kunde fortsættes med denne Jernbane i en Bue fra Bræsto til Bordingborg, men ikke passe til den anden Plan. Og hvorfor gjør han det? Fordi han gjerne ved Vedtagelsen af dette Forslag vil have Folkethingets Støtte for sig, naar han stiller sig mod Jernbanen i disse Egne. Det er Meningen af Forslaget, at hvis vi vedtage dette Forslag, støtte vi Ministeren i, at vi ikke skulle have denne Jernbane. Han er jo ikke venligsinde mod saadanne Baner. Det kan ogsaa træffe andre Steder, og kunde han nu for saa let Kjøb erhverve Støtte fra Folkethinget ved nu at vedtage dette, saa var der dog vundet ikke saa Lidt; thi denne Ordning forudsætter for det første de 225,000 Kr. men saa forudsætter den fra Amtets Side, at det skulde overtage Færgeprivilegiet og holde det vedlige; enten faaer Amtet derved en bethdelig Udgift, eller ogsaa faaer det igjennem Indtægt fra Beboerne Udgiften dækket. Enten det er paa den ene eller den anden Maade, saa bliver det Egnens Beboere eller Amtet i videre Udtrækning, der kommer til at bære disse bethdelige Udgifter, og det er Udgifter, der væsentlig ville blive brugte til en fast Bro, og disse Udgifter kapitaliserede ville udgjøre en meget stor Kapital. Statskassen paalægges endvidere ved Ministerens Forslag Udgifterne til et Dampskib, som skal være tilrede, naar det er Ispinter. Det er dyrt at leie et saadant Skib, og naar man vil anskaffe det, da er det ogsaa dyrt, det er dyrt at betjene og dyrt at vedligeholde. En Udgift af 5,000 Kr. bliver

allerede kapitaliseret en Kapital af 100,000 Kr. Det er altsaa de Udgifter, som direkte eller indirekte komme til at paahvile Amtet og Staten. I Stedet for alt dette kan man lige saa godt gaa til en fast Bro. Jeg kan ikke støtte den ærede Ministers Plan, jeg har underskrevet Betænkningen, som er omdelt her, og som jeg finder særdeles henstatsmæssig, hvorefter man anlægger 1½ Mill. Kr. som Statsbidrag til Anlæg af 12 Mile Bane til Møens Klint fra Bordingborg og fra et Punkt i det sydøstlige Sjælland til Faxe samt en fast Bro til Møen. Efter de Forudsætninger, der foreligge, synes det for mit Vedkommende, at det er et passende Beløb efter de Oplysninger, som ere givne af den ærede Ordfører, jeg synes endog saa, det er et lille Beløb til saa stort et Foretagendes Udførelse. Naar man nu vil lade det staa og bekræfte det, som man enstemmig er bleven enig om i Udvalget, ved en Afstemning imod Ministerens Forslag, saa er Stillingen den, at man, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) udtalte, udsatte Sagen og gav de Vedkommende, der staa bagved Projektet, Sommeren til at skaffe de fornødne Beviser for, at hvis saadanne Betingelser gennemføres, saa er der Mulighed for at kunne gennemføre det. Derved vilde ingen Skade være sket, og Intet vilde være spildt, og saa kunde vi undersøge det Spørgsmaal nærmere, om man tror, det ligger i Luften, eller det er virkelig gennemførligt, og man staaer da friere overfor, hvad der da bør gøres. Jeg anser det her foreliggende Forslag for at være altsfor vidt og ikke nær tilfredsstillende de Krav, som denne ikke ubethdelige Landsdel — en hel Valgkreds — har paa os. Stillingen er altsaa den: Vedtage vi Forslaget nu, saa støtte vi den ærede Ministers Betragtning. Han gif nemlig ud fra — det har han selv skrevet, ikke med de samme Ord, men han har selv forklaret sin Skrivemaade med disse Ord —, at det er stillet under Forudsætning af, at der ikke bliver nogen Jernbane, for han vilde ikke have Noget med nogen Jernbane at gjøre, og det er tydeligt og klart, at naar et Forslag er forelagt under den Forudsætning, som dette Undringsforslag, saa vil jeg ved at stemme derved, stemme for, at vi ikke ville gaa med til nogen Jernbane. Det vil jeg paa ingen Maade tilraade Thinget at gjøre. Jeg mener, at den eneste fornuftige Maade vilde være, at gaa til en Jernbane og en fast Bro. Stemmer jeg derimod, saa lægger jeg ikke Mindet deri, end at vi ved Forlæstelsen stille os paa Jernbaneudvalgets Betænkning og